

ta piddi senna paika Jummalä koia ütles,
ehhitama ja peälegi keigest omma warrast
lühnest andma.

29. Peatükist.

Jakob läks nüüd Labani omma emma
wenna jure, kes Harani linnas elas. La-
banil olli kaks tüttart, wannema nimmi
olli Lea ja temmal ollid maddalad silmad;
norema nimmi olli Rahel, illusa jumme
ja illusa näoga. Kui Jakob sai Harani
jure, siis olli seal wäljal üks kaer, kust
kei kariaksed sealt ümberkaudo omma kar-
ja jootsid. Ja Jakob küsis kariaste käest,
kas nemmad Harani linnas Labani Ma-
hori poia piddid tundma, ja nemmad üt-
lesid: tunneme küll. Ja kui ta weel olli
jueto aiamas nendega, siis tuli otse Laba-
ni tüttar, Rahel nimmi, omma isä pud-
dolojusega kaerwile: Siis läks Jakob
liggi ja weretas se kirowi kaerw su peält
ärä

ärä ja jotis Labani puddolojused, andis
Rahelile suud, tõstis omma heale, nuttis
ja andis temmale teata, et ta temma isä
de poeg olli. Rahel jooksis liina ja an-
dis omma isäle teata, et Jakob nende
suggalase olli tuknud ja warrawa tahha
kaerw jure jänud seisma. Laban jooksis
temma wasto, ja kui nemmad teine teist
su andmisega ollid terretanud, wiis Laban
tedda omma kotta. Ja Jakob juttustas
Labanile kei need asjad. Warrast ühhe
ku aega ütles Laban Jakobi wasto: sinna
ei pea mind ilma tenima, mis peab so
pall ollema? Jakob armastas Raheli ja
ütles: Ma tahhan sind tenida seitse aas-
tat sinno norema tütre Raheli pärrast.
Ja Laban ütles: parrem on, tedda sulle
kui teise mehhele anda, ja mo jure. Ja
Jakob tenis Raheli pärrast seitse aastat,
ja need ollid temma melest kui üksikud pä-
wad. Ja kui need päwad täis said, tegi